

Kornoelje

Voorjaar 2025 - Nummer 84

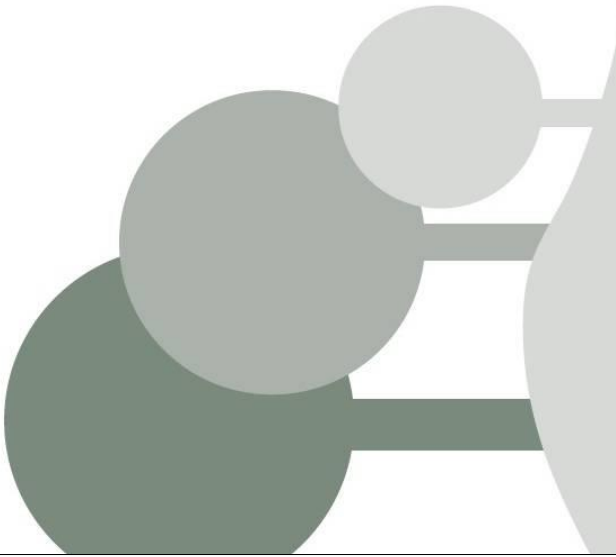

Zomerjungle

Kim Merel

Inhoud

Voorwoord	3
Iets wit en iets wolligs	5
Grensgebied	9
Jaarverslag vogelwerkgroep	13
Kiezelwiertjes	19
Leuke vondst op de Yder es	21
Metten = Weten	25
Nationale vogeltelling	28
De zon komt op boven het Holtveen	30
Das houtsnode van Erik van Ommen	31
Uit de krant Schietlust	32
Activiteitenprogramma 2025	34
Colofon	36

hoveniersbedrijf

Sander Bosch bv

mobiel: (06) 51 31 64 62

postadres

Postbus 47

9480 AA Vries

Assen

Ketellapperstraat 57

9403 VS Assen

tel. (0592) 54 20 69

fax (0592) 54 43 24

info@sander-bosch.nl

www.Sander-Bosch.nl

Voorwoord

Het ene na het andere bericht valt mij rauw op het dak. Ik noem een paar. De ontwikkelingen rond Oekraïne. Hoe verzin je het? Mogelijk ontstaat op korte termijn een wereldwijde handelsoorlog. Die kost gelukkig weliswaar niet direct levens, maar gaat wel ten koste van welvaart. En nog dichterbij huis: plannen om de grenzen van stikstofuitstoot verder los te laten. Dan de berichten over het niet halen van de doelen die gesteld zijn in de kaderrichtlijn water, nota bene de doelen die wij zelf als land hebben opgegeven. En zo kan ik doorgaan. Het is om moedeloos van te worden. Maar is dat het antwoord?

Laat ik blijven bij de onderwerpen die ons na aan het hart liggen. Biodiversiteit, kwaliteit van leefomgevingen voor allerlei dieren en organismen, onze eigen veilige (milieu) leefomgeving. Dat allemaal staat onder druk. En wel door ons eigen gedrag, in het verleden en nu. Verandering van ons gedrag, die noodzakelijk lijkt, gaat ons pijn doen. Als het niet goedschiks is, dan gaat dat kwaadschiks. Vroeger of later. Je kunt denk ik beter zelf de veranderingen kiezen die nodig zijn, dan dat je wacht op dwingende maatregelen van overheden. We proberen in overleg met andere IVN's in Drenthe keuzes te maken. En in de gemeente Tynaarlo hebben we jaarlijks contact met wethouder Jelbrich Peters. En daartussendoor met de betrokken beleidsambtenaren. Zo werk je met elkaar in de richting van waar je wilt komen. Gaat het dan allemaal van een leien dakje? Natuurlijk niet. Er zijn vaak tegenvallers. Niet alles kan overal of altijd. Ook dat is democratie.

Maar er zijn ook hoopgevendende ontwikkelingen, al zal niet iedereen dat onderschrijven. Dan heb ik het bijvoorbeeld over de rechtspraak waarbij dat de overheid een tik op de vingers krijgt, als de eigen doelen in onvoldoende mate worden ondersteund door maatregelen. De overheid moet dus maatregelen nemen die in de goede richting werken.

Natuurlijk ben ik blij over de ontwikkeling van zonne-energie die wij via onze daken opwekken. En met initiatieven - vaak op wijkniveau en in kleine

gemeenschappen - om de energietransitie vorm te geven. Stuk voor stuk voorbeelden om het milieu leefbaar te houden of te maken.

Waar gaat het mij om? Dat we niet bij de pakken neer moeten gaan zitten, en dat wij zelf onze verantwoordelijkheid nemen. Ieder voor zich. En wij als organisatie voor het doel waar wij voor staan. Kijk daarbij naar jezelf, en niet naar anderen. Dus: wat kun jijzelf nog meer doen om de wereld iets beter achter te laten?

Als dat de trend wordt, dan is er hoop.

Peter Kwast, voorzitter

The collage features several food items with handwritten-style captions:

- Top Left:** A bunch of bananas with a Fairtrade logo. Caption: "Fairtrade".
- Top Middle:** A plate of steak and vegetables. Caption: "Heerlijk mals, ons Blonde d'Aquitaine rundvlees".
- Top Right:** A bowl of salad and a piece of meat. Caption: "We hebben al voor je gekookt".
- Bottom Left:** A pile of bread rolls. Caption: "Het lekkerste brood uit eigen bakkerij".
- Bottom Middle:** A blue sign that reads "LAAG BLIJVERS" and "PLUS ziet paars van de Laagblijvers!".
- Bottom Right:** A variety of snacks and dips. Caption: "Alles voor de perfecte borrel".

De lekkerste supermarkt van Vries

Openingstijden ma-vr 8.00-20.00 // za 8.00-20.00 // zo 11.00-18.00

PLUS Koetsier Vries / Oude Asserstraat 2 // Vries

Iets wits en iets wolligs

Nicolien Bottema

Hebt U vorig jaar het geluk gehad een hermelijntje te zien? Het was immers het jaar van de hermelijn. Ons viel dat geluk ten deel aan het eind van het jaar in het Lauwersmeergebied. We hadden de auto van de weg afgedraaid met het zicht op een groot metalen hek, water, modder en grasland. Met de kijker keken we naar wintertalingen, honderden brandganzen, troepen kieviten en goudplevieren, toen iets wits plotseling voor de auto langs naar links schoot, een hermelijntje. Tegenwoordig hebben ze vaak niet het hele winterkleed en zijn ze gedeeltelijk nog bruin, maar deze was echt koninklijk uitgerust, spierwit met een zwarte staartpunt. Ze zocht driftig de strook vegetatie tussen de verkeersweg en de sloot af, joeg een verschrikte graspieper op, rende onstuimig heen en weer, dook in holletjes, sprong zelfs in de sloot en even snel er weer uit, en verplaatste zich toen naar de strook aan de rechterkant. Daar was ze alleen te volgen als een witte flits tussen de geelbruine planten-resten. Even begaf ze zich voorzichtig glijdend over de blubber naar een begroeid eilandje, maar dat leverde niets op, dus maakte ze rechtsomkeert, dook voor onze neus onder het hek door, bleef

even staan en was toen verdwenen. Het was een sprookjesachtige ervaring. In zo'n lang rechtlijnig 'element' als deze vegetatiestrook is de hermelijn blijkbaar in z'n element, maar het is wel zijn provisiekast en zo'n smalle strook zal op een bepaald moment toch wel leeg gegeten

Hermelijntje in het Lauwersmeergebied | foto Fionna Bottema

zijn. Volgens de zoogdiervereniging eten hermelijnen een kwart van hun lichaamsgewicht per dag. Je moet er toch niet aan denken dat je elke dag 20 kilo of meer zou moeten eten en nog zelf vangen ook.

Het proviand van de hermelijn bestaat vooral uit woelmuis en laat dat nu net het zoogdier van 2025 zijn. Woelmuizen hebben een stompe snuit, kleine oren en een kort staartje. Er zijn 6 soorten in Nederland als je de waterrat of woelrat meerekent. De waterrat kennen we als Rat, de beminlijke hoofdpersoon uit de Wind in de wilgen, die het gelukkigst is wanneer hij wat in zijn bootje op de rivier kan klooien. Dan is er natuurlijk de veldmuis, voedsel voor uilen en andere roofvogels, maar vooral bekend uit het gedicht dat mijn kinderen op de lagere school leerden: de veldmuis vond in het beukenbos een lege notendop, hij zette er twee wieltes aan en zei: mijn fiets is klaar. Een technische prestatie van formaat, waarmee hij helaas droevig 'te pas' kwam.

De aardmuis en ondergrondse woelmuis ken ik niet, maar ik heb veel ervaring met de ros-se woelmuis, bijgenaamd de wollige of harige kroket. Ze worden door de katten aan de lopende band gevangen en op de Veluwe bij mijn zus zie je ze in gestrekte draf van de rododendron naar hun onderkomen onder het huis spurten en vice versa, of ze scharrelen tussen je voeten onder de tuintafel.

Een bijzondere en zeldzame soort is de Noordse woelmuis. In Nederland is het zelfs een eigen ondersoort met de leuke naam *Alexandromys oeconomicus arenicola*. Ze komen alleen in het westen van Nederland voor in waterrijke gebieden. Maar ook op Texel en daar heb ik nog een leuke anekdote over. Mijn vriendin heeft op Texel een vakantiehuis, grenzend aan de slufteer waar Noordse woelmuizen voor zouden komen. Ze was verschrikkelijk blij met een hele familie Noordse woelmuizen in haar tuin. Het was zo schattig, vorig jaar waren ze met een hele ris jongen tevoorschijn gekomen en ze klommen op de tuintafel naar het vogelvoer. Heel bijzonder. Als ik geluk had, zou ik ze kunnen zien. En ja hoor daar kwam er één vogelvoer eten. Ik heel verbaasd: volgens mij is het een rat.

Algehele verontwaardiging: hoe kon ik dat nu denken, het was juist zo'n bijzondere soort en zo geweldig dat ze bij haar in de tuin zaten. Ik stuurde een foto naar de zoogdiervereniging en het was inderdaad een rat. En hoe triest, de bijzondere bewierookte dieren veranderden op slag in een bedreiging, en aan de lieve jonkies was ook niets liefs meer. Er werd meteen een streng verbod op vogelvoer uitgevaardigd.

Dwergmuisje in handschoen | tekening van Nicolien Bottema

Mijn meest recente ontmoeting met een muis is erg treurig. Het gaat om een dwergmuisje. Officieel horen die bij de echte muizen, maar door hun stompe snuit en kleine oren lijken ze op woelmuizen. In tegenstelling tot de echte woelmuizen hebben ze een lange staart die ze om gras - of graanhalmen kunnen wikkelen, zodat ze daarin naar boven kunnen klimmen om de zaden te eten. Ze moeten dus ook wel heel erg klein zijn, 5 tot maximaal 8 cm, en ze wegen bijna niets. Schattig zien ze eruit, met een leuk neusje dat lijkt op de neus van Remi, het culinaire ratje uit de film Ratatouille, en een wit buikje. Internet staat vol met aandoenlijke foto's van dwergmuisjes in bloemen, vooral in tulpen. Zoek op 'harvest mouse in flower'. Het hoeft niet persé nep te zijn, want ze zijn blijkbaar dol op nectar en misschien eten ze ook wel stuifmeel. Met de hermelijn hebben ze gemeen dat ze heel veel moeten eten, zelfs een derde van hun lichaamsgewicht per dag en net als een vogel bouwen ze een nestje, dat een echtpaar samen een eind boven de grond uit grassprietten tussen de halmen vlecht. Het zijn kogelronde veerkrachtige nestjes voor het grootbrengen van de jongen of om zelf in te slapen.

De kat van mijn dochter kwam van de zomer met zo'n nestje aan, zodat we het konden bewonderen en van de herfst kon ze nog een dwergmuisje redden van haar andere kat.

Mijn eigen ervaring was droeviger. Toen alles met sneeuw bedekt was, zag ik in de serre iets wolligs drijven in de emmer die het smeltwater opving. Ik viste het eruit en was verrast dat het helemaal niets woog. Het was een verdrinken dwergmuisje. Wat speet me dat, maar het gaf me wel de gelegenheid het goed te bekijken en te tekenen. Wollig, mooi roodbruin van boven, wittig van onderen en zulke leuke handjes en voetjes. Ik tekende het op mijn handschoen zodat het lijkt of hij in een leunstoel ligt.

Verdrinken dwergmuisje

Waarschijnlijk zijn ze in de tuin van de burens komen wonen, omdat die de laatste jaren met een speciaal maai-beleid door het Drentse landschap wordt beheerd. Het recept voor dwergmuisjes in de tuin is dus ergens gras lang te laten worden zodat het zaad kan zetten, pas daarna te maaien en het maaisel ergens uit het zicht, in een hoekje of onder een struik te laten liggen, zodat de muisjes daarin kunnen overwinteren.

TOLNER

BEELD - GELUID - HUISHOUDELIJKE APPARATUUR

Grensgebied

Tekst: Ronand Valstar

Het leven van een steenuil is als het leven van de mens. Geboren en opgevoed worden, uitvliegen, een eigen nest bouwen (al dan niet met een partner en al dan niet met kroost) en ergens in die cyclus verhuizen naar de eeuwigheid. Het leven van een steenuilenwerkgroeplid heeft ook zo zijn eigen ritme. Het is een weerkerende reeks gebeurtenissen die het leven van de steenuil volgt, althans in een begreisd gebied. Een moeilijk gebied in ons geval. We bevinden ons namelijk in het grensgebied aan de noordkant van het verspreidingsgebied van het kleinste uiltje in ons land. Uit onderzoek, maar zonder dat goed is vast te stellen waardoor, blijkt dat de populatie steenuilen aan de grenzen sterker onderhevig is aan schommelingen dan in het midden.

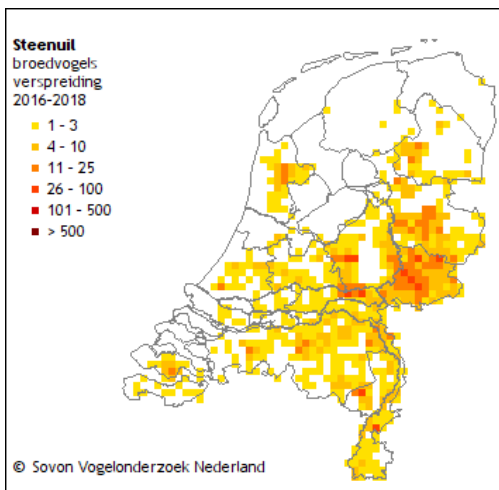
Of het al dan niet goed gaat met de steenuilen heeft met veel factoren te maken. Het vinden van voldoende voedsel heeft o.a. te maken met het vroeg of juist laat zijn van een seizoen. Droogte of juist veel nattigheid en het aantal roofdieren en

roofvogels zijn eveneens invloedrijke factoren. Elk jaar is het dan ook afwachten of de omstandigheden gunstig zijn. Dat maakt dat we het ene jaar de loftrompet en het andere jaar een treurmars kunnen laten horen.

Wat we doen is gewoon doorgaan. Dat doen we, ondanks tegenvallers, met veel plezier. Dat komt omdat je, als je één keer een steenuil hebt gehoord en gezien, verkocht bent.

Ondanks het kwetsbare bestaan van

deze wezentjes komen ze uitermate zelfverzekerd uit de verf. De luisterrondes die we elke nawinter doen, zijn dan ook een feest. We houden ze om alvast een idee te krijgen waar zich een uiltje, dus mogelijk ook een territorium met een

Imkerij Dolstra
Etstoel 7 Vries
dolstra@gmail.com
06-54 34 34 80

ONTLUIKEND GROEN

BLOEM & GROEN STYLING

Brinkstraat 3 - 9481 BJ Vries - Tel. 0592-543056

Bruidswerk
Rouwbloemwerk
Abonnementen
Potterie
Snijbloemen en planten

broedsel tot gevolg, bevindt. Stel je voor: de duisternis gaat invallen op een windstille avond. De takken van de nog kale bomen, tekenen scherp af tegen een donkerblauwe hemel. Je speelt de roep van de steenuil af op je mobiel, in de verte hoor je een steenuil terugroepen. Nog een keer afspelen en nu is de roep een stuk dichterbij. Eén keer nog laat je de roep horen en boven je hoofd op één van die donkere takken zit hij, de steenuil. Zijn grote ogen kijken je, nog goed zichtbaar in de schemering, recht aan. Er staan geen vraagtekens in, maar wel de opmerking: “wat ben jij in vredesnaam aan het doen, mij een beetje roepen?”

We doen het dan ook zo weinig mogelijk. We houden de dieren niet graag voor het lapje, ze zijn niet ons bezit, maar we willen ze wel heel graag helpen te overleven. En tja, als je daarmee bezig bent heeft dat ook zo zijn mooie momenten die een ander niet heeft. De inwoners van Donderen echter hebben die mooie momenten ook. De roep van de steenuil en het dorp Donderen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Er hoeven maar twee uiltjes te zijn of bijna iedereen heeft ze gehoord en hoe dichterbij een favoriete nestkast hoe vaker ze luidkeels aanwezig zijn.

Schenking

Over nestkasten gesproken, u weet wel die kasten die, voor een bedrag van ongeveer zeventig euro, uit een behoorlijke hoeveelheid hechthouten onderdelen bestaan. Daarmee is ons iets geheel onverwachts overkomen. Op aangenaam “slinkse wijze” namelijk zijn ons de gegevens ontfutseld

over de kosten van een kast. De persoon in kwestie had al vernomen dat we ruim honderd kasten in beheer hebben en dat ze gemiddeld tien jaar meegaan. Het bleek niet louter nieuwsgierigheid te zijn want korte tijd later schonk het

dienstverlenend bedrijf “TAR mentorschap” uit Assen ons het bedrag voor de bouw van tien kasten. Waren we steenuilen geweest dan waren we van ons takje gegaan. We danken “TAR mentorschap” dan ook met een gevleugelde buiging.

Informatie

De steenuilenwerkgroep Donderen, Yde, Vries is één van de vier regio's van de steenuilenwerkgroep Eelde-Paterswolde-Vries. Samen beheert de werkgroep een kleine 110 nestkasten.

Mensen die graag in bomen klimmen (met klimharnas en gekeurde ladders), tijd en hart voor de steenuil hebben, zijn zeer welkom in de werkgroep. De bezigheden bestaan uit: samen met een vaste kern gezellige mensen op luisterronde gaan, broedsels inventariseren, helpen bij het ringen, nestkasten schoonmaken, onderhouden en ophangen. Meer weten? Neem dan contact op met:

Ronand Valstar

E-mail: kolenva1@ziggo.nl

Tel: 06-20 15 02 23

AUTOVAKMEESTER HAZENBERG

Oude Asserstraat 19 - Vries | 0592 541 212
www.autobedrijf hazenberg.nl | info@autobedrijf hazenberg.nl

Jaarverslag vogelwerkgroep 2024

Tekst: Anne Hielke van der Meulen

Foto's: Jakob Keun

Het afgelopen jaar was een triest jaar voor de vogelwerkgroep, met het overlijden van de leden Kees Bouwer, Meindert van Nieff en Jan Fekkes. Kees Bouwer is als voormalig coördinator jarenlang de aansturende motor geweest van de vogelwerkgroep. Meindert van Nieff behoorde tot de meest ervaren vogeltellers en ook Jan Fekkes was betrokken bij de vogeltellingen. Meindert van Nieff en Jan Fekkes hebben ook in het bestuur gezeten van IVN Vries en Jan Fekkes was ook jarenlang penningmeester.

Het is er niet van gekomen om in 2024 vogelexcursies te organiseren. Wel zijn alle vogeltellingen doorgegaan. Hieronder volgt een selectie van de uitgevoerde vogeltellingen.

MAS (Meetnet Agrarische Soorten)

In het voorjaar werden 9 telpunten geteld in het agrarisch gebied tussen Vries, Zeijen, Donderen en Yde.

Gele kwikstaart

Van de grondbroeders houden de Gele Kwikstaart (13), Graspieper (11) en Veldleeuwerik (6) goed stand. De Kievit (7) lijkt aardig stabiel, maar ik vermoed dat het daadwerkelijke aantal territoria/nesten een stuk lager ligt. Mijn indruk is dat de Kievit achteruit gaat. Geen enkele waarneming van Wulp, Grutto en Tureluur. De Kneu (1) valt

ook tegen. Leuke overige waarnemingen waren 2 Blauwe Kiekendieven en een Tapuit (geen broedvogels).

Selectie van overige soorten (mogelijke broedvogels): Witte Kwikstaart 3, Boerenzwaluw 15, Kwartel 1, Scholekster 1, Holenduif 3, Torenvalk 1, Wilde Eend 5, Kuifeend 2, Krakeend 2, Waterhoen 1, Roodborsttapuit 7, Gekraagde Roodstaart 3, Zwarte Roodstaart 1, Geelgors 13, Putter 3, Grasmus 12.

BMP De Holten (Broedvogel Monitoring Project)

Al sinds 2004 worden in De Holten, aan de westzijde van Vries., jaarlijks de broedvogels geïnventariseerd. Het totale aantal territoria (355) was afgelopen

Gekraagde roodstaart

jaar aan de hoge kant en dat komt vooral door enkele algemene soorten die het zeer goed hebben gedaan. Het ging om 41 verschillende vogelsoorten en dat is vrij normaal in dit gebied.

De top-5 bestaat uit Roodborst (43 !), Winterkoning (34), Tjiftjaf (33), Zwartkop (30) en Merel en Vink (beide 25). Voor

Roodborst, Winterkoning en

Vink is dit ook een nieuw maximum, waarbij de Roodborst net niet het absolute record heeft gebroken (staat nog steeds op naam van de Tjiftjaf). Verder ook een nieuw maximum voor de Gekraagde Roodstaart (9 territoria maar liefst). En een nieuw laagte record voor de Grasmus (4).

Dodaars (1) en Waterhoen (1) blijven het Holtveen trouw. De eenden laten het steeds meer afweten, met alleen nog de Wilde Eend (1). De Holenduif (2) is weer van de partij. De Grote Bonte Specht (9) blijft het goed doen. De Kleine Bonte Specht is helaas gemist dit jaar. De Groene Specht (1) liet wel vaak van zich horen.

Na vele jaren weer eens een Braamsluiper (1). Geen Goudhaan echter, maar wel weer de Vuurgoudhaan (2). Ook weer een Staartmees (1), maar geen Matkop, die nu denk ik echt uit het gebied verdwenen is.

Geen Putter helaas, wel Goudvink (3) en uiteraard Geelgors (7). De Bosuil (1) blijft een trouwe bewoner van het gebied. Ook werden er weer territoria vastgesteld van Grote Lijster (1), Grauwe Vliegenvanger (3) en Bonte Vliegenvanger (2).

Het volledige overzicht is te downloaden op www.ivn.nl/afdeling_vries.

MUS (Meetnet Urbane Soorten)

In het voorjaar werden 11 telpunten in de bebouwde kom van Vries geteld (exact 5 minuten). De aantallen van de 3 telrondes zijn simpelweg bij elkaar opgeteld. Totaal zijn er 36 verschillende soorten waargenomen, dat zijn er minder dan de 44 in het jaar ervoor. Dat komt o.a. door het ontbreken van soorten als Goudvink, Appelvink, Braamsluiper en enkele ganzensoorten. Daarentegen was er een leuke nieuwe soort voor MUS in Vries, namelijk de Spotvogel. Deze werd gehoord op het telpunt bij de sportvelden van VAKO.

Er heeft zich een wijziging voltrokken in de top-3. Namelijk de Houtduif, die t.o.v. het voorgaande jaar is toegenomen, heeft de Huismus vervangen (die juist is afgenomen).

Opvallend weinig
Heggenmussen,
daarentegen weer
meer Wilde Eenden.

Totalen aan
individuen (in
aflopende volgorde):

Merel 80, Houtduif

52, Spreeuw 51,

Huisemus 46,

Koolmees 41,

Pimpelmees 30,

Zwartkop 26, Tijftjaf

24, Roodborst 21,

Winterkoning 18, Turkse Tortel 16, Vink 14, Wilde Eend 12, Grote Bonte Specht

11, Ekster 11, Zwarte Kraai 11, Zanglijster 10, Groenling 6, Brandgans 5,

Gierzwaluw 4, Scholekster 4, Waterhoen 3, Gaai 3, Boerenzwaluw 3, Boomklever

3, Heggenmus 3, Ooievaar 2, Boomkruiper 2, Bonte Vliegenvanger 2, Ringmus 2,

Spotvogel

Witte Kwikstaart 2, Blauwe Reiger 1, Groene Specht 1, Kauw 1, Spotvogel 1, Tuinfluiter 1.

Huiszwaluwen atlasblok 12-34 (Oudemolen e.o.)

Het totale aantal nesten kwam afgelopen jaar uit op slechts 20 en is daarmee voor het 4e jaar op rij gedaald. Peter Kwast vraagt zich af waarom de Boerenzwaluw het wel goed lijkt te doen en de Huiszwaluw niet. Mogelijk omdat de Huiszwaluw meer afhankelijk is van mensen. Sommige mensen willen de rommel niet. Er wordt geïsoleerd, geleverd en nieuwgebouwd, waarna er geen plek meer is voor Huiszwaluwen.

Bijzondere vogels in Drenthe

In de nieuwsbrief van de Werkgroep Avifauna Drenthe van maart 2025 staat onder meer een overzicht van de zeldzame broedvogels in 2024 in Drenthe. De ene heeft het beter gedaan dan de ander, ik wil er graag even enkele succesverhalen uitlichten.

Met de Draaihals gaat het crescendo in Drenthe. Er werden 131 paren geteld van

Draaihals

deze specht, met het Drents-Friese Wold als hofleverancier. Geschat wordt dat meer dan de helft van de Nederlandse Draaihalzen in Drenthe zit. De Grauwe Klauwier blijft maar toenemen en kwam afgelopen seizoen uit op 756 paren. Omdat niet alle gebieden geïnventariseerd zijn, wordt aangenomen dat het werkelijke aantal in de buurt van de 1000 paren ligt. De Kraanvogel had, mede door de nattigheid, een zeer

goed broedseizoen en kwam uit op 50 paren, waarvan minimaal 39 bezette nesten. Het aantal paren Lepelaar is verder gegroeid naar 11 (allen in

Tusschenwater). De Oehoe blijft maar toenemen in Nederland en in Drenthe zaten er vorig jaar 8 paren. Voor het eerst is er een territoriale Struikrietzanger vastgesteld in Drenthe, namelijk bij het Rolderdiep. Verder werden er o.a. 4 paren Wilde Zwanen en 3 paren Zeearend vastgesteld in Drenthe.

Struikrietzanger

In de nieuwsbrief van december 2024 staat weer een overzicht met vele

bijzondere waarnemingen van afgelopen jaar in Drenthe. Hierbij een greep uit dat overzicht, met de focus op Noord-Drenthe.

De vorige winter werden diverse waarnemingen van roodhalsganzen gedaan bij Drouwerveen, Buinerveen, in het Hunzedal, bij Zeijen, Peize, Donderen, Vries en

Strandleeuwerik

de Onlanden. Vermoedelijk gaat het hier in de meeste gevallen om dezelfde vogel. Mannetjes middelste zaagbekken werden in december 2023 en januari 2024 gezien in het Tusschenwater en nabij Bruntinge. In juni en juli vlogen enkele vale gieren over Drenthe. Van 1 tot en

met 5 juni was een poelruiter aanwezig in het Tusschenwater.

Bijzonder was dat maar liefst twee keer een strandleeuwerik werd waargenomen namelijk op 22 oktober op de Gasterse duinen en 2 en 3 november op het Balloërveld. Een fraaie adulte roze spreeuw werd op 4 juli op het industrieterrein Messchenveld in Assen waargenomen. Op 22 mei werd een zingende roodmus gevonden in de Onlanden.

De volledige artikelen zijn te vinden in de nieuwsbrieven op de website van www.avifaunadrenthe.nl.

De fairtrade cadeauwinkel

wereldwinkel

Voor heel veel leuke kunstnijverheid

Koffie en thee en verschillende curry's,

Chocola en nog veel meer

Westerstraat 9a

9481 CA Vries

tel: 0657682869

www.wereldwinkelvries.nl

Westerstraat 2 9481 CB Vries 0592-544393 www.slotoptiek.nl

Brillen & Contactlenzen

Ook voor:

Verrekijkers en Loepen

(Horloge)Batterijen/Horlogebandjes

Gehoorapparaten

Aangesloten bij NUVO/ANVC

Gratis parkeren voor de deur!

Kiezelwiertjes

Paul van der Veur

Kiezelwiertjes, kiezelalgen oftewel diatomeeën zijn perfecte architecten. Ze bouwen schitterende radertjes, spiraaltjes, sterretjes, kroonluchtertjes en bootjes van kiezelmateriaal. Duizenden soorten bestaan er en niet één ziet er hetzelfde uit. Kiezelwiertjes zijn zo microscopisch klein, dat het moeilijk voor te stellen is hoe enorm belangrijk ze zijn in de natuur en toch zou je kunnen beweren dat het de meest vitale planten op aarde zijn.

Kiezelwiertjes

Ze dobberen, drijven en zweven in enorme aantallen in de meeste wateren van de wereld. Een liter zeewater kan wel tien miljoen van deze ééncellige wiertjes bevatten. De meeste leven in zoet water, moerassen, sloten en op de bodem van ondiepe rivieren. Maar ook in de wereldzeeën en in plasjes in berggebieden. Ik

Zuurstofbelletjes

zag de kiezelwiertjes of liever hun zuurstofbelletjes zelfs in de Himalaya. De Waddenzee telt meer dan 400 soorten. Ze vormen onder andere het goudbruine "tapijt" dat op het wadslak ligt bij laag water. Als je in plasjes op de kwelder heel veel belletjes ziet, zijn dat

zuurstofbelletjes die ze met behulp van zonlicht produceren.

Kiezelwiertjes werden in 1702 ontdekt door Antoni van Leeuwenhoek die toen nog meende dat het diertjes waren omdat ze bewegen. Pas later concludeerden biologen dat het plantjes zijn omdat ze fotosynthese uitvoeren. Deze goudbruine "algen" (zo worden deze organismen ook nog eens genoemd) komen overal voor waar licht, water, koolstofdioxide en voedingsstoffen aanwezig zijn.

Kiezelwiertjes zijn erg belangrijk omdat ze ongeveer 30% van alle zuurstof op aarde produceren. Ze maken ook het basisvoedsel van de zee en staan aan het begin van de voedselketens.

Leuke vondst op de Yder es

Nicolien Bottema

Vorige zomer zag ik op Terschelling op Jacobskruid een klein bijtje met een zwart-wit gestreept achterlijfje, het wormkruidbijtje (*Colletes daviesanus*). Omdat deze bijtjes speciaal op boerenwormkruid voorkomen, ging ik thuis in Yde op de zuid-es op onderzoek of die bijtjes hier te vinden waren. Wormkruidbijtjes zag ik niet, maar er zaten wel andere leuke insecten op het boerenwormkruid en vooral

Schildpadtorretje op boerenwormkruid

kleine ovale groene torretjes met een doorzichtig schildje vielen me op. Het waren schildpadtorretjes (*Cassida stigmatica*). Voor mij een nieuwe soort en extra leuk door mijn familiegeschiedenis).

Jaren geleden bezochten mijn zus en ik de prachtige, pas verbouwde bibliotheek van Artis in Amsterdam om de bijzondere oude boeken van Maria Sybilla Merian en Rumphius te bekijken. Daar werden we door conservator Mulder hartelijk

verwelkomd met „daar zijn de dames Mac Gillavry“ en hij vertelde dat de collectie schildpadtorretjes van onze opa Donald en vader helaas in 2010 naar Naturalis was verhuisd.

Dat was interessant nieuws voor ons. Onze opa Donald Mac Gillavry was behalve chirurg een verwoed amateur entomoloog. Hij had aan elk van zijn kinderen een

De Artisbibliotheek

insectenfamilie toegeschreven en mijn vader kreeg als jongste alles wat nog over was, o.a. de kevers. Een van zijn zussen vertelde dat mijn vader als 4-jarige sliep met zijn geliefde beer aan de ene kant en het dikke in leer gebonden *D' Amboinsche Ratiteitkamer* van Rumphius aan de andere kant.

Mijn opa zat in het bestuur van de Entomologische verenigingen op internet kun je nog excursieverslagen van hem tegenkomen. Op vrije dagen trok hij er met de hele familie op uit en hij vond het vooral leuk om de kinderen net over de Duitse grens insecten te laten vangen, want dat waren dan buitenlandse exemplaren. Bij het zoeken gebruikten ze de insectenparaplu: je legt die open onder een struik of boom en slaat tegen de takken waardoor de insecten in de paraplu vallen. Er is een prachtige foto van 3 heren in 3-delig pak, waaronder mijn opa en vader, die knielend aandachtig in de grote zwarte paraplu turen. Die kledij was blijkbaar het gevolg van de kritiek die de entomologen kregen wanneer ze als volwassen mannen op insectenjacht gingen. Ze bewaarden dus hun „fatsoen“ en trokken er in pandjesjas en soms zelfs met hoge hoed op uit. „Maar wat waren die ruime achterzakken makkelijk om de talrijke vangdoosjes te bergen“, schrijft mijn grootvader in een artikel in het Tijdschrift voor Entomologie. Bijzondere insecten werden in die vangdoosjes meegenomen of misschien op de hoge hoed geprikt, net als bij meneer Prikkebeen die zo graag kapellen ving en met wie opa vaak vergeleken werd.

De beestjes werden thuis netjes in diverse collecties geordend en na de dood van mijn grootvader had mijn vader deze collecties blijkbaar ondergebracht bij de afdeling Entomologie van het Zoölogisch Museum Amsterdam bij de Artisbibliotheek.

Laten wij daar nu niets van geweten hebben. De collectie schildpadtorretjes was dus een grote verrassing. Dat mijn vader daarin geïnteresseerd was vond ik niet zo vreemd, want hij had me in mijn jonge jaren in Indië heel enthousiast het schitterende gouden schildpadtorretje, goudhaantje (*Charidotella sexpunctata*), laten zien op zo'n mooie blauwbloeiende windeplant (*Ipomoea*), die van zichzelf

Goudhaantjes (*Charidotella sexpunctata*)

al prachtig is, maar bezaaid met goudglanzende kevertjes als fonkelende juwelen helemaal adembenemend. Op weg naar school kwamen we langs die plant en het was altijd een feest als er schildpadtorretjes op zaten. De larven lijken

wat op mini-eekhoortjes omdat ze hun afgeworpen velletjes samen met hun uitwerpselen (fras) als een soort staart achterop hun pantsertje dragen en bij gevaar over zich heenslaan. Ze zijn helemaal bijzonder door hun broedzorg, want de volwassen kevers gaan bij gevaar blijkbaar in een beschermende kring om hun larven heen staan met hun koppen naar binnen en afgedwaalde jongen worden terug de kring in gedirigeerd (artikel van Caroline Chaboo, 2011, die het superschattig gedrag noemt).

Toen ik mijn eigen groene boerenwormkruid schildpadtorretje googelde, zag ik dat hun larven ook staartjes hebben van afgeworpen en opgestapelde velletjes en omdat ze uitsluitend op boerenwormkruid leven toog ik weer naar de es om te zien of ik larfjes kon vinden. En ja hoor, daar hing een staartje aan een blad: iemand had zijn laatste larvenvelletje uitgetrokken en zat wat verderop als pas

Uitgeslopen kevertje met leeg huidje

Omdat ik maar een paar exemplaren gevonden heb, kon ik niet zien of ze ook zulk interessant gedrag vertonen om hun larven te beschermen. Komende zomer zal ik dus zeker weer het boerenwormkruid gaan bekijken om te zien of ik meer exemplaren kan vinden, eventueel ook eikapsels en hopelijk ook bijzonder broedzorg gedrag.

uitgekomen volwassen kevertje (imago). Ik vond nog wat lege velletjes en na nog wat zoeken een larfje met een staart, een grappig gekarteld staartje dat van de top naar beneden steeds breder wordt, doordat hij tijdens zijn groei steeds grotere velletjes uitgetrokken en vastgeplakt heeft. Je kunt aan dat staartje dus zien hoe veel keer de larf vervelde voordat hij volwassen werd. Benieuwd naar de collectie van mijn grootvader zocht ik verder op internet, maar bij Naturalis was er niets over te vinden. Dat was vreemd, wat was er met opa's schildpadtorretjes gebeurd? Bestond de collectie nog wel? Ik trok de stoute schoenen aan en stuurde een mail naar Naturalis. Ik kreeg keurig antwoord: de collectie van mijn grootvader was indertijd aan het Zoölogisch Museum Amsterdam geschonken, maar dat museum bestond niet meer en de collecties waren opgenomen in Naturalis. Er was maar een klein deel van de 4 miljoen kevers bij Naturalis gedigitaliseerd en daar hoorden de Cassida's (schildpadkevers) niet bij. Daarom waren ze niet op internet te vinden.

Larf met staartje

Meten = Weten

Een impressie van de lezing van Guido Nijland
Gehouden op 25 februari in De Pan

Peter Kwast

Aanleiding voor de lezing zijn verontruste leden die zich meldden bij mij. Wat kan je daarmee, of niet? Besloten is Meten=Weten te vragen ons voor te lichten door middel van een lezing. M=W bestaat sinds 2018 en wordt inmiddels meer en meer gerespecteerd als

gesprekspartner. Met enige regelmaat komt M=W in de pers en ook met een eis bij de bestuursrechter.

Aanvankelijk zei CBTG, de club die

bestrijdingsmiddelen

toelaat, dat de middelen

tijdens het spuiten door de wind niet verder komen dan 3 tot max. 5 meter buiten het bespoten terrein. Inmiddels is aangetoond dat deze uitlating niet klopt. Daarnaast verdampen de middelen ook en komen zo in de lucht terecht. De deeltjes hechten zich aan fijnstof, maken samen met andere stoffen wolken en door regen komen ze veel verderop terecht. Ook doet de wind na het spuiten zijn werk, zeker in droge periodes. Ook de vervuilde grond kan door de wind worden meegenomen.

Daarnaast doet regenval op de bespoten akker zijn werk bij de verspreiding van de bestrijdingsmiddelen. Regen wordt afgevoerd naar greppels en sloten, en zakt ook in het grondwater. Al het water stroomt.

**METEN
=
WETEN**

Wat heeft M=W gedaan om te meten? Na veel voorbereiding is op vier plaatsen in Drenthe een meetpaal neergezet. En op drie plaatsen op de Veluwe. In die palen zitten filters. Iedere 6 weken worden die filters vervangen door een nieuwe. Tegelijkertijd wordt eikenblad uit de omgeving meegenomen, en gras. De gebruikte filters gaan naar een geaccrediteerd laboratorium om te analyseren.

Hetzelfde gebeurt met eikenblad en gras. Om glyphosaat te meten is een andere methode nodig. De aanwezigheid daarvan op dezelfde plaats wordt om de 18 weken bepaald. Vóórkomen van een stof in de lucht betekent nog niet neerslaan op of hechten aan eikenblad of gras. Daar zitten de nodige verschillen tussen. Soms meer in blad of gras, maar minder komt ook voor. Deze metingen worden

jaarrond uitgevoerd.

Wat doen die middelen met je gezondheid? Er is zeer vermoedelijk een relatie tussen blootstelling aan deze middelen en de ziekte Parkinson. Deze ziekte wordt pas vele jaren na blootstelling vastgesteld, want er moet een stapeling optreden van de middelen.

Dat maakt ook dat het bewijs zo moeilijk te leveren is. Suggestie uit de zaal: maak een landelijke kaart van voorkomen van overlijden door of met Parkinson. Dat heeft M=W ook al geprobeerd, maar de gegevens zijn in handen van de GGD, en deze werkt niet mee. Een ander vermoeden dat medici hebben is het ontstaan van hartritmestoornissen. Maar M=W krijgt geen toegang tot medische dossiers. Om toch iets te kunnen zeggen zijn fruitvliegjes blootgesteld aan middelen. En inderdaad, die ontwikkelden ook de stoornissen. Is dit bewijs? Wetenschappelijk zijn de eisen voor een bewijs veel hoger.

De onrust komt vooral uit de oprukkende lelieteelt. Die angst is voorstelbaar als je beseft dat op lelies drie keer zoveel gifstoffen gespoten worden dan bij de gemiddelde teelt van andere gewassen. Zoals kool, aardappelen, graan, etc. Maar de beroepsgroep blijft lelies omarmen. Dat komt natuurlijk omdat er heel veel mee wordt verdiend. Terwijl verreweg de meeste bollen naar China gaan, daar zijn ze er dol op. Er is ook nog andere dan schade door de middelen. In Drenthe worden nogal eens de essen rondom de dorpen gebruikt. Die worden geëgaliseerd, terwijl daar vaak reliëf in het land zit. Na de teelt worden de bollen in december geoogst, dus structuurschade. Met aanhangende grond gaan de bollen naar de teeltbedrijven. Daar wordt de grond eraf gespoeld. De dan

vrijkomende grond wordt weer teruggebracht naar Drenthe. En verspreid over akkers.

Een paar meetresultaten meld ik. In de genomen monsters komen 714 verschillende gifstoffen voor. De hoeveelheden aangetroffen stof variëren door het jaar heen. Natuurlijk vind je meer gifstoffen dichtbij een bespoten veld, maar 4 kilometer verderop werden van de ruim 700 stoffen er nog 100 gemeten. Dus: zonering werkt wel, maar je kunt er niet alles van verwachten.

Wat doet het bevoegde gezag? Veel te weinig. Bij de Natura 2000 gebieden moet de Habitatrichtlijn worden toegepast bij vergunningverlening. Onder omstandigheden geldt dan omgekeerde bewijslast. Maar die moet je dan wel inroepen. Via de Omgevingswet kan zonering worden toegepast. Binnen onze gemeenteraad wordt daarover gesproken.

Tot slot. Wat kunnen wij zelf doen?

- Heel dichtbij. Gebruik voor plant- en zaaigoed biologisch geteelde spullen. Dat is de beste garantie dat je beter (veiliger) zit. Maar dit is niet absoluut.
- Hetzelfde geldt voor je voedsel. Biologische boeren gebruiken de spullen niet, maar hun grond komt door natuurlijke processen ook in aanraking met de gifstoffen.
- Doe mee met een actiegroep. Demonstreer mee met Extinction Rebellion.
- Als het onderwerp voor een vergadering van de gemeenteraad (of een commissie daarvan) op de agenda staat: ga inspreken. Hoe dat moet staat op de site van de Raad.
- Word lid van M=W <https://metenweten.nl/> Kost eenmalig slechts € 5. Inmiddels 1800 leden.

Dit is een verkorte versie van een document dat op de website wordt geplaatst. De afbeeldingen zijn ontleend aan de website metenweten.nl.

Nationale vogeltelling 2024

Ina Maring

Op 25 en 26 januari vond weer de jaarlijkse tuinvogeltelling van de Vogelbescherming plaats. Het doel van deze vogeltelling is om inzicht te krijgen in de aantallen: welke soorten nemen af, welke soorten nemen toe. Ook de plaats of regio waar is geteld biedt inzicht in de vogelstand. In Nederland deden 105.721 mensen mee, zij telden samen ruim 1.400.000 vogels.

In de landelijke top-3 staat opnieuw de huismus op de eerste plaats, gevolgd door de koolmees en de pimpelmees.

Landelijke resultaten

1. Huismus: 253.425
2. Koolmees: 179.923
3. Pimpelmees: 122.880
4. Kauw 103.924
5. Merel: 91.978
6. Vink: 85.305
7. Houtduif: 71.783
8. Ekster: 69.165
9. Turkse tortel: 60.352
10. Roodborst: 55.469

In deze landelijke top-10 is er een verandering in de plaatsing: de merel en de kauw zijn van plaats verwisseld en dat geldt ook voor de Turkse tortel en de roodborst. Er is een toename in het aantal kauwen: in 2023 op plaats 6, in 2024 op plaats 5 en in 2025 op plaats 4. Het kleine succes van deze soort wordt overschaduwd door de afname van de andere soorten in de top-10. Zo zijn er maar liefst ruim 70.00 huismussen minder geteld.

In de top-10 van de provincie Drenthe staat de vink op 4, de roodborst op 6 en de spreeuw op 8. O.a. de kauw uit de landelijke lijst vinden we in de Drentse top-10 niet terug. De vink, roodborst en spreeuw zien we ook terug op de lijst van de gemeente Tynaarlo. In Vries en de dorpen rondom Vries zien we vergelijkbare lijsten met hier een daar één of meer exemplaren van een andere soort: de grote

bonte specht, de heggemus, de boomklever, goudvink, e.a. Dat in Yde de roek op plaats 4 is geëindigd, is niet verwonderlijk: de roekenkolonie is al jaren de vaste bewoner van de brink in Yde.

Bron: Vogelbescherming Nederland

Roeken | foto Jakob Keun

17 maart 7:30 uur | De zon komt op boven het Holtveen. De wilde eend, de koolmees, de roodborst, de pimpelmees en de dodaars laten zich horen! (volgens de geweldige vogelgeluidenapp Merlin). Een mooi begin van de week.

Joke Rosier

Das, reductiehoutsnede

Erik van Ommen

Een prent voor Beek in Beeld, een project waarin 19 kunstenaars van het Drents schildersgenootschap de Drentsche Aa een jaar lang volgen van bron tot monding.

Een grote selectie kunstwerken is van 19 april t/m 2 september te zien in landgoed Nienoord in Leek. Meer dan 200 schilderijen, aquarellen, tekeningen, houtsnedes en beelden worden afgebeeld in het gelijknamige boek dat in april bij uitgeverij Noordboek verschijnt.

Schietlust

Jean Pierre Geelen

**Stroperij is een bedreiging van de biodiversiteit die wél snel aan te pakken is.
Mits bestuurders een rechte rug hebben.**

Het zijn berichten die de media maar zelden halen. Een paar weken geleden nog: een derde van de lynxen in Europa komt om door stropers. Daarmee is stroperij de belangrijkste doodsoorzaak voor de lynx. Dat heeft een groep internationale wetenschappers vastgesteld op basis van verzamelde data van 681 gezenderde lynxen.

De katachtige – met zijn kenmerkende bakkebaarden, korte staart en opvallende oren – kwam ook voor in Nederland, maar door eeuwenlange jacht raakte hij uitgestorven. Sinds hij eind vorige eeuw werd beschermd, wordt hij weer vaker gezien in het grensgebied van België en Duitsland. Daar vangt hij jonge reeën en edelherten, hazen, konijnen en kleinere knaagdieren. Driemaal raden wie de lynx ziet als bedreiging voor zijn onstilbare schietlust.

Het is zo'n bericht dat opnieuw duidelijk maakt dat illegale jacht en stroperij een hardnekkig probleem is. Zo gezien mocht het niet verbazen dat ecologen vermoeden dat een kwart van de Nederlandse wolven illegaal is afgeknald, zoals de Volkskrant onlangs berichtte.

Laatste nieuws, ver van uw bed, maar goed voor slapeloze nachten: in Libanon, waar spervuur een vertrouwd achtergrondgeluid is, worden massaal beschermde

vogels geschoten. Onderzoekers analyseerden in The International Journal of Conservation 1.844 trofeefoto's die jagers trots als een pauw op sociale media plaatsten.

Ze spotten 29.542 vogels van 212 soorten, variërend van arenden en gieren tot zwaluwen en zwartkoppen. De meeste zijn beschermde trekvogels, negentien soorten staan op de Rode Lijst van de IUCN als 'bedreigd' of 'bijna bedreigd'. Prettige dag verder.

Het goede nieuws: Interpol en de wereldwijde organisatie van douanes WCO wisten vorig jaar twintigduizend bedreigde of beschermde dieren te redden uit de klauwen van illegale handelaren. Er werden 365 arrestaties verricht en zes internationale criminele netwerken ontmaskerd die zich bezighielden met illegale handel in bedreigde dieren en planten, zo maakte Interpol vorige week bekend. De in beslag genomen levende dieren waren 12.427 vogels, 5.877 schildpadden, 1.731 andere reptielen, 33 apen, 18 grote katachtigen en 12 schubdieren.

Het slechte nieuws: dit bestond, maar god weet wat nog bestaat. We weten niet wat we niet weten; er kan veel ellende verborgen blijven. Dat boeven ook tegen de lamp kunnen lopen, mag weleens in de krant.

Ook daarom is het zo bedroevend dat stropers hun vrienden vinden in de politiek.

Tijdens een spoeddebat in de Provinciale Staten van Gelderland ging het onlangs over mogelijke stroperij van de wolf. BBB-gedeputeerde Harold Zoet vond actie niet nodig. Volgens hem is er 'geen hard bewijs' dat wolven verdwijnen. Je zou zeggen: onderzoek de sterke vermoedens van ecologen en wolvenexperts, maar de BBB-bestuurder gelooft het pas zodra de daders het zelf huilend komen opbiechten.

Stropen is een zoveelste bedreiging voor de biodiversiteit. Nu die criminaliteit volgens (onbewapende en dus machteloze) boa's en onderzoeken lijkt toe te nemen, is actie des te harder nodig. Andere dreigingen als klimaatverandering en afname van leefgebieden zijn te groot en gecompliceerd om snel en effectief aan te pakken, bij stroperij kan dat wél goed en snel. Door bestuurders met rechte rug en ijzeren vuist. Alleen slapjanussen lukt het hun kop in het zand te steken en intussen een hand boven het hoofd van stropers te houden.

(uit de Volkskrant van 14 februari 2025)

Activiteitenprogramma 2025

April

Zaterdag 19 april | 10:00-12:00 uur
Plantenruilbeurs bij Landgoed Bosch en Vaart, Groningerstraat 32, Vries

Op de plantenruilbeurs kan iedereen - leden en niet-leden- planten inbrengen en meenemen.

Thee en koffie staan klaar. Neem kennis van de fraaie Engelse kas op het landgoed, mogelijk is er een korte rondleiding. Je kunt parkeren langs het kanaal. Ingang is langs het koetshuis.

Mei

13 mei | 20:00-22:00 uur
Lezing Microbiologie door Linda Dijkshoorn

De microbiologie is een specialisme binnen de biologie. De allerkleinste levende organismen, zoals bacteriën, virussen en algen, worden bestudeerd. In tegenstelling tot hun kleine omvang hebben deze organismen enorme gevolgen voor het leven. Zonder deze hele kleine organismen is geen leven op aarde mogelijk. Ja, ze veroorzaken ook overlast. Schimmel, griep, etc. Maar ze zorgen ook voor vertering van voedsel, opruimen van vervuiling van grond. En

zoveel meer. Linda neemt jullie mee op reis in de geschiedenis en de toekomst van mensen en hun relatie met microben en hoe ze zonder dat mensen het echt weten een gigantische rol in het leven van mensen spelen!

September

16 september | 20:00-22:00 uur
Lezing Torenvalken door Danny Gerrets

Rode Wiekels is een Oudhollandse benaming voor Torenvalken. Allemaal kennen we deze muizenetende roofvogel van zijn typische jachttechniek: het zgn. bidden boven wegbermen, graslanden en akkers. In de jaren '50 was de Torenvalk nog veruit de meest algemene roofvogel van ons land. Toch zijn ze in 2017 op de Rode Lijst gekomen als 'kwetsbaar'. En nu is 2025 door Vogelbescherming en Sovon uitgeroepen tot het 'Jaar van de Torenvalk'. Reden om deze charmante roofvogel eens in het zonnetje te zetten. Vanaf 2019 is een groep enthousiastelingen begonnen in Oost-Groningen torenvalkkasten op te hangen in de openbare ruimte, maar al snel werd duidelijk dat nestgelegenheid niet de reden was van de achteruitgang. Door systematische monitoring van het

broedverloop en fourageergedrag hopen ze meer inzicht te krijgen in de oorzaken. Dat gebeurt met moderne technieken als een telefoon aan een glazenwassersstok en de installatie van een webcam in de torenvalkkast. Inmiddels worden in de provincie 138 nestkasten gevolgd. Een tussentijdse stand van zaken met tal van beelden uit een torenvalkkast. Danny Gerrets is penningmeester van Stichting De Rode Wiekels

Oktober

14 oktober | 20:00-22:00 uur

Alle lezingen zijn in Dorpshuis De Pan, Nieuwe Rijksweg 4 in Vries. Gevraagd wordt een vrijwillige bijdrage van €2 per avond.

Lezing over Dassen door Aaldrik Pot

Dassen wonen en leven ook in onze omgeving. In groepen bouwen ze hun verblijven in burchten, onder de grond. Hoog tijd om kennis met ze te maken. Daarvoor komt bij ons Aaldrik Pot, één van de coördinatoren van de Dassenwerkgroep Drenthe.

November

Zie t.z.t. bericht op de website.

Jeugdactiviteiten

Scholenproject IVN Vries: We organiseren werkmiddagen in het Holtveen voor de groepen 7 van de twee basisscholen in Vries.

Voor informatie rond de basisschool in Yde: Tiffany Pikkert-Turk, turk.tiffany@gmail.com.

Colofon IVN Vries

Bestuur

Voorzitter

(Algemene zaken, PR en ledenwerving)

Peter Kwast

E: p.l.kwast@hotmail.nl

T: 06-15 01 70 95

Secretaris

Gerrit Dolstra

dolstra@gmail.com

06-54 34 34 80

Penningmeester

René Bosch

E: penningmeester@ivnvries.nl

T: 0592 54 26 76

Bankrek.nr: NL19RABO0366 5693 09

Bestuurslid

Bram Arends

E: bram_arends@hotmail.com

Vertrouwenspersoon

Jos Roosendaal

T 06 13 85 28 98

Redactie Kornoelje

Heim Meijerink

E: hpmeijerink@hetnet.nl

Ina Maring

E: maringvanderveen@gmail.com

Joke Rosier (vormgeving)

E: rosierjoke@gmail.com

T: 06-20 24 54 25

Websitebeheerder

Anne Hielke van der Meulen

E: a.h.vd.meulen@gmail.com

T: 0592 315 924

Website

www.ivn.nl/vries

Werkgroepen

1. De Vlindertuin

Wil Folkers

E: alkasa@home.nl

T: 0592 542 732

2. Vogels

Anne Hielke van der Meulen;

E: a.h.vd.meulen@gmail.com

T : 0592 315 924

3. Jeugdactiviteiten

vacature

4. Bomen, ruimtelijke ordening en milieu

Tineke van den Berg

E: van.den.berg@home.nl

5. Steenuilenwerkgroep

Ronand Valstar:

E: kolenval@ziggo.nl

T: 06-20 15 02 23

6. Stichting De Vriezer Holten

(v/h De Fledders)

Eelke Riemersma; T: 0592 543 818

E: eelke.riemersma@kpnplanet.nl

Activiteitencommissie

Peter Kwast

E: p.l.kwast@hotmail.nl

Schoolprojecten

Schoolprojecten Vries:

Bram Arends

E: bram_arends@hotmail.com

Schoolprojecten Yde:

Tiffany Pikkert-Turk

E: turk.tiffany@gmail.com

Twee keer het oranjetipje | foto's van Jan Westerhof